

terforskningsmæssige grunde kun finder sted, når der er tale om alvorlig personfarlig kriminalitet – navnlig vold, voldtægt og væbnet røveri – og når denne anbringelsesmåde er nødvendig af væsentlige efterforskningsmæssige grunde. Det må endvidere kræves, at det ikke er praktisk muligt at anbringe barnet på anden måde. Anbringelse i venterum mv. kan således kun ske i tilfælde, hvor der ikke er disponibelt mandskab hos politiet eller hos de sociale myndigheder, der kan være til stede sammen med barnet.

Det foreslås endvidere, at der i tilknytning til bestemmelsen administrativt indføres en pligt for politiet til at indberette enerumsanbringelse af børn – efter den foreslåede bestemmelse – til Rigsadvokaten, der således får til opgave at vurdere om anvendelsen i praksis af denne anbringelsesmåde giver anledning til justeringer med henblik på begrænsning.

Med hensyn til kravet om proportionalitet henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 821 c.

Efter *stk. 4, 1.- 4. pkt.*, skal tilbageholdelse af børn under 15 år være så kortvarig som mulig. Tilbageholdelsen må kun udstrækkes ud over 6 timer, når væsentlige hensyn til efterforskningen gør dette påkrævet, og må i intet tilfælde udstrækkes ud over 24 timer. Anbringelse i venterum, detentionslokale eller lignende må i intet tilfælde udstrækkes ud over 6 timer.

Bestemmelsen indebærer, at der for tilbageholdte børn under den kriminelle lavalder indføres et klart udgangspunkt om, at tilbageholdelse ikke må have en varighed ud over 6 timer. Fristen foreslås indsat med henblik på at understrege vigtigheden af, at tilbageholdelse af børn tidsmæssigt kun må udstrækkes i et omfang, som er strengt nødvendig for, at tilbageholdelsens formål kan opnås. Den pågældende må således normalt løslades eller overgives til forældremyndighedsindehaveren eller de sociale myndigheder senest 6 timer efter tilbageholdelsens iværksættelse.

Fristen på 6 timer for tilbageholdelse af børn under 15 år i den foreslåede § 821 a, *stk. 4*, er dog ikke absolut. Efter lovforslaget kan tilbageholdelse således udstrækkes ud over 6 timer, når væsentlige hensyn til efterforskningen gør det påkrævet. Der kan f.eks. være tale om sager, hvor der skal gennemføres en retsmedicinsk undersøgelse af barnet, der kræver, at barnet transporteres over en længere afstand til det sted – f.eks. fra Frederikshavn til Retsmedicinsk Institut i Århus – hvor undersøgelsen skal foretages.

Opretholdelse af en tilbageholdelse ud over 6 timer kan i øvrigt navnlig tænkes at finde sted i sager om grov kriminalitet – f.eks. voldsforbrydelser og bande-kriminalitet – hvor det efter en konkret vurdering findes nødvendigt med henblik på at hindre yderligere

strafbart forhold eller at forhindre, at den pågældende modarbejder sagens opklaring, f.eks. ved at advare andre mistænkte på fri fod. Det forudsættes herved endvidere, at tilbageholdelsens øjemed ikke kan opnås ved mindre indgribende midler, eller ved at overgive den pågældende til de sociale myndigheder mv.

Det er sigtet med bestemmelsen, at tilbageholdelse af efterforskningsmæssige grunde skal afsluttes snarest muligt. Hvis det derefter af andre grunde er nødvendigt med en fortsat tilbageholdelse – f.eks. for at afvente at barnet afhentes af sine forældre eller transporteres til en social institution efter aftale med socialforvaltningen – må den fortsatte tilbageholdelse bero på andre regler.

Der er dog en absolut frist på 6 timer for enerumsanbringelser af børn under 15 år. Hvis politiet efter udløbet af 6 timers fristen fortsat har behov for at tilbageholde barnet af efterforskningsmæssige grunde, må dette således ske ved, at barnet anbringes på et kontor eller lignende i fællesskab med en voksen, eksempelvis forældremyndighedsindehaveren eller en repræsentant for de sociale myndigheder.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 4, 5. pkt.*, skal tidspunktet for tilbageholdelsen og løsladelsen fremgå af rapporten. Reglen svarer til den gældende § 760, *stk. 1*, (sammenhold med § 758, *stk. 2, 2. pkt.*).

Til nr. 3 (§ 821 b)

Bestemmelsen omhandler politiets adgang til at foretage andre straffeprocessuelle indgreb end tilbageholdelse over for børn under 15 år.

Stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at de straffeprocessuelle tvangsindgreb, som efter retsplejelovens kapitel 71 om indgreb i meddelelshemmeligheden, observation og dataaflæsning, kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning, kapitel 74 om beslaglæggelse og edition og kapitel 75 a om andre efterforskningsskridt kan foretages mod personer, der er sigtede eller mistænkte, finder tilsvarende anvendelse over for mistænkte børn under 15 år. Bestemmelsen indebærer, at de nævnte indgreb som udgangspunkt alle kan finde anvendelse over for mistænkte børn under den kriminelle lavalder, såfremt de almindelige betingelser for indgrebets foretagelse er opfyldt – herunder bl.a. kravet om indgrebets proportionalitet.

Bestemmelsen fastslår, at de i retsplejelovens kapitel 71-74 og 75 a nævnte straffeprocessuelle indgreb mod mistænkte eller sigtede personer som udgangspunkt finder tilsvarende anvendelse over for mistænkte børn under 15 år.

Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at de af de i kapitel 71-74 og 75 a nævnte indgreb, som kun kan